

DIARI DE SESSIONS DE LA **COMISSIÓ D'HISENDA I PRESSUPOSTS** DEL PARLAMENT DE LES ILLES BALEARS

DL. PM. 351-1992 Fq.Con.núm. 33/27

IX legislatura

Any 2018

Núm. 84

Presidència
de l'Honorable Sr. Vicent Serra i Ferrer

Sessió celebrada dia 9 d'octubre de 2018

Lloc de celebració: Seu del Parlament

SUMARI

Compareixença RGE núm. 1730/18, del Sr. Guillem Bou i Bauzá, matemàtic que ha detectat una alteració a l'índex hipotecari IRPH, que afecta una part de les hipoteques, acordada per la comissió en sessió de dia 5 de juny de 2018..... [2160](#)

EL SR. PRESIDENT:

Bona tarda, senyores i senyors diputats. Començarem la sessió d'avui i, en primer lloc, els demanaria si es produeixen substitucions.

LA SRA. MAICAS I ORTIZ:

Sí, Marta Maicas substituirà Alberto Jarabo.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Salvador Aguilera substitueix Xavier Pericay.

Compareixença RGE núm. 1730/18, del Sr. Guillem Bou i Bauzá, matemàtic que ha detectat una alteració a l'índex hipotecari IRPH, que afecta una part de les hipoteques, acordada per la comissió en sessió de dia 5 de juny de 2018.

EL SR. PRESIDENT:

Passam al debat de l'únic punt de l'ordre del dia d'avui, que consisteix en la compareixença del Sr. Guillem Bou i Bauzá, matemàtic que ha detectat una alteració a l'índex hipotecari IRPH, que afecta una part de les hipoteques, segons escrit RGE núm. 1730/18, i acordada per la comissió en sessió de dia 5 de juny de 2018.

Té la paraula el Sr. Guillem Bou i Bauzá per tal de fer l'exposició oral sense limitació de temps.

EL SR. BOU I BAUZÁ:

Gràcies. Bona tarda i, bé, vull agrair que m'hagin fet comparèixer, a petició, em pareix, del col·lectiu d'afectats, no sé si Stop Desahucios o la PAH, bé, Stop Desahucios és, i intentaré de manera planera, que s'entengui, hi ha documentació que he dut, que he aportat i que puc aportar, si em donen l'*e-mail* podran opinar amb propietat d'aquest tema, intentaré de manera planera explicar com es va comercialitzar això i com es va alterar, és a dir, per què està sota sospita. I després finalment diré què pot fer el Parlament balear, vosaltres, quines coses poden fer-se o no fer-se o què n'opinen.

Per no perdre temps, anem ràpid, i aquí tenen unes diapositives. Les resumiré bàsicament. La idea bàsica és que la gent de classe mitjana, sigui un autònom, una PIME, un assalariat, un funcionari, és gent que quan fa una hipoteca no vol risc, perquè tu no jugues a fer inversions, i a més amb ca teva; tu el que vols és que la hipoteca pagar més o menys el mateix, tenir un pressupost, i si la casa em costa 400 i pugen els interessos que siguin 450, i si baixen que siguin 300, però què m'importa que això oscil·li molt; ja em va bé pagar 400 i als voltants. Doncs això és el que demana la classe mitjana per previsió, i això és el que els bancs varen dir que feien. Els bancs d'aquí, les entitats financeres, i ja l'any 2002, varen dir "tenim un índex que és propi" -això és molt important, l'IRPH és a Espanya, no és enlloc més- "que en lloc de ser l'euribor,

que és europeu i que allà puja i baixa i allò és molt arriscat, tenim un índex propi que és estable, estable i recomanat pel Banc d'Espanya". Això va ser com un imant, això va estirar totes les persones que en aquell temps volien comprar una hipoteca per a un habitatge.

Això és un retall de La Caixa de 2002. No sé... es veu bé? Exacte, *índice recomendado por el Banco de España, estable, representativo y que proporciona garantía*", garantia que no perdís ca teva i estabilitat. I la de baix..., perquè La Caixa va fer aquesta publicitat, hem detectat, el 2002, el 2003 i el 2008, amb fulletons impresos que estan autenticats per notari, i a baix Ibercaja, que aquesta pàgina web també va ser amb acta notarial, aquesta pàgina web ja estava el desembre, està data allà, el desembre de 2012; és a dir que l'any 2012 Ibercaja encara prometia, claríssim, *una estabilidad en las cuotas*, o sigui, no que fos estable, una cosa financera rara, no, no, el que tu pagaràs cada mes serà estable.

I si sàbies matemàtiques et feien aquest dibuix, et deien: "Mira, l'euribor és això blau, que puja i baixa; l'IRPH és això vermell, això és el que et proposam", i la gent ho comprava, i ho comprava perquè ho veia clar. I la realitat va ser aquesta. Què va passar aquí? Això són els mesos del 99 fins al 2013, la línia vermella és l'euribor i la línia blava és l'IRPH. L'any 2006, que és per aquí, i el 2005, que és per aquesta zona, el banc prometia que la línia blava... deien als afectats: "Això és una mica més car perquè està estable, però quan pugui l'euribor això es mantindrà estable". Però bé sabien que abans, aquí deçà, no havia passat; quan l'euribor puja l'IRPH es dispara més, i quan l'euribor baixa l'IRPH té un temps com adormit que segueix estable; o sigui, l'IRPH només és estable quan el banc perd doblers, és a dir, quan el banc et cobraria menys llavors sí que és estable, i realment no és *antisubida*, és *antibajada*, l'IRPH, aquest és el problema.

Llavors què va passar? Que la gran crisi aquesta de tipus d'interès amb la crisi financera, això va passar l'any 2008, això va ser quan l'euribor el 2009 es va desplomar, l'euribor es desploma, l'IRPH també, però queda al voltant del 3%; (...) euribor al final fan un repunt al 2 però es va al 0, hagués estat negatiu i tot, i l'IRPH va quedar allà 3,4, 3,5, 4,5, i tota aquesta història. Per tant ja les dades, la mateixa gràfica mostra que no era estable, i si ho analitzes no hi havia ni motius perquè fos estable, no hi havia cap argument perquè fos estable. Hi havia falsos arguments, o sigui, aquests moments que he explicat -vaig ràpid, perquè l'hora que és, és l'hora de fer cafès i no ser aquí, però bé, som aquí i molt bé, feim un esforç i acabam-, això són les fal·làcies que es varen dir. Es deia "és representatiu", però després ho estudien a Europa, ho estudien experts i resulta que no és representatiu perquè els pesos no són correctes. Això què vol dir? L'IRPH té una mitjana d'hipoteques finals i tot això, però aquesta mitjana cada banc duia una xifra: "el meu interès mitjà és al 3%", "el meu és al 4"; cada banc aportava una xifra, però què passa?, que a la nostra Caixa Pollença, que té menys clients, hi estarem d'acord, que La Caixa, que CaixaBank, les dues xifres no es ponderaven, o sigui, si justament a Pollença la gent volia doblers i pagaven el 4, i tot Catalunya pagava al 3, l'IRPH

sortia a 3,5 per culpa del de Pollença. Veuen què vull dir?, o sigui, no estava ponderat. Aquest fet, que no estigués ponderat i que només fossin seixanta caixes que es poguessin assegurar, fa una sospita tremenda de manipulació, d'acord, de competència, i això és..., està dient "és que aquí això es recreen".

Però encara, més evidències. Els bancs deien que era més estable que l'euríbor perquè és una mitjana, però això és fals, perquè l'euríbor també és una mitjana i de molta més gent que no Espanya, i també és molt més fals sobretot pel que diu aquí, "interbancari". No hi ha cap escriptura que digui que l'IRPH no és interbancari. Això què vol dir? Si l'euríbor puja els bancs cobren més, però si un banc necessita doblers, té una operació en què li falta líquid, en aquell moment demana a un altre banc i paga euríbor, això vol dir interbancari, vol dir que el que jo venc pels diners també ho he de pagar; per això el banc ven euríbor més 1, té un guany, el banc quan deixa "et deixaré euríbor més 1, perquè sé que si he de comprar compraré euríbor". Però l'IRPH no és interbancari; l'IRPH pot pujar, l'euríbor pot baixar, el banc pot aconseguir doblers i l'IRPH serà altíssim, i no hi cap advertiment que digui: "No, no és interbancari", al contrari, els bancs deien "és un tipus d'interès, és un índex normal...", és a dir, els bancs el venien com a interbancari, i per tant la gent de l'IRPH deia: "Com és que el preu dels diners baixa, com és que les hipoteques baixen, i la meua no baixa?"; perquè no és interbancari; no t'ho varen dir?, idè no.

Això de la garantia que hem vist i allò de la recomanació són dos cavalls de batalla, perquè és molt greu a una publicitat posar "recomanat pel Banc d'Espanya"; aquí algú menteix, perquè el Banc d'Espanya no és que no el recomani, és que en un escrit en un jutjat el Banc d'Espanya va reconèixer que era influenciable; el jutge va demanar, un jutge de primera instància, eh, no d'una audiència, de primera instància, va dir: "Escolti, l'afectat vol saber si tots poden influir pels pesos i això és influenciable", i el Banc d'Espanya va baixar d'on era i va dir: "Sí, és influenciable", i això és el que prohibeix la Comissió Europea, no pots fer un índex que es pugui influenciar, l'has de blindar; no que hagi de ser influenciat, que pugui ser influenciat. Això és una mica les fal·làcies que s'han dit i tal.

I una de les grosses justament la té La Caixa, perquè La Caixa és un dels bancs que més feia publicitat amb l'estabilitat, i La Caixa en un jutjat, l'any 2015, La Caixa, quan li diuen "aquest senyor ha perdut doblers, ho va fer amb l'IRPH, vostès són responsables; a aquest senyor l'aconsellaren i vostès són responsables perquè està pagant molt i tothom paga poc", La Caixa va dir: "No, no és culpa nostra, perquè nosaltres el 2008..., és impossible, no hi ha ningú que sabés l'evolució". Idè si no sabien l'evolució no podies dir que era estable, perquè no sabies què passaria, m'entens?, és que La Caixa mateix va dir això. Per això ha arribat un punt en què els afectats ja estan indignats amb aquesta història.

Doncs què passa? Mirau, l'any 2012 tenim aquí Ibercaja que deia també allò de sempre, que és estable, que tal i tal; la

Asociación Hipotecaria Española, que això som tots, la Asociación Hipotecaria Española és l'associació de bancs que agrupa totes les entitats, la Asociación Hipotecaria Española fa una guia dient el 2015 que té avantatges i inconvenients, però és que abans l'any 2012 el Parlament de Catalunya investiga la crisi financera i l'exdirector general de Caixa Laietana per defensar-se diu: "Caixa Laietana és sòlida perquè hem col·locat a tothom l'IRPH, que és molt millor que aquests beneïts que han posat euríbor"; o sigui, ell mateix es va posar una medalla dient "he enganat els meus clients", i això és a l'acta, és a Google, ho poden cercar. O sigui, avui en dia Internet no perdona, avui en dia tot hi és, ho trobes. Clar, quan ho trobes i ho poses junt veus que s'està venent una estabilitat i a una altra comissió un director general d'una entitat diu "això és un benefici per a nosaltres; això què, estable?, això no ho recomanaria a ningú, jo, però als meus clients sí", m'entens? Val.

I el darrer que faltava, que és la garantia del Banc d'Espanya, sí que és vera que la Unió Europea, per normativa, -això si volen em poden escoltar i no cal ni que ho mirin perquè ho donaré, ho donaré a tothom, si ho consulten, ho dic per anar àgils-, Europa per normativa et diu que els bancs centrals són responsables que els índexs que creen, si és que els creen, com és aquest cas, han de ser representatius, han de ser el preu del diner, no poden anar contra el preu del diner, han d'estar ben fets, no han de ser influenciables, han de ser transparents... és clar, per això tothom deia garantit pel Banc d'Espanya, i el Suprem i tot ho va dir, garantit pel Banc d'Espanya perquè és oficial, però que al Banc d'Espanya quan li pregunten, el Congrés mateix de Madrid, el Congrés de Diputats li pregunta si l'IRPH l'havia fet bé o malament, si està ben calculat, va respondre això: "*no puedo disponer suficiente*". El Banc d'Espanya no va recollir la informació que Europa li exigeix que reculli, si això és una negligència del controlador, una deixadesa que fa que ara tinguem que els nostres drets de transparència i de saber com s'ha fet un índex, que l'hem fet nosaltres, ningú més, el Banc d'Espanya te diu: "durant aquests anys no he recollit les dades"; això és pregunta oficial, és pregunta parlamentària, això es tracta d'una pregunta parlamentària.

Després en queda una altra, que quan una altra vegada vàrem demanar és... bé, el d'això, també torna a dir que no disposa de la informació. Això seria la part de la comercialització.

En resum, què hem vist? Hem vist que es va prometre, però sobretot el que és més greu per a mi, a part de tot el que podeu pensar, és que era classe mitjana, és a dir, classe mitjana, què vol dir? Progrés, cohesió social, benestar, o sigui, si és un país és del tercer món és que no hi ha classe mitjana, i si és del primer món és que hi ha classe mitjana i és la que paga els impostos, la que no roba amb escopetes pel carrer, la que dona seguretat. I això va ser un atemptat directe a la classe mitjana espanyola. O sigui, ja ens queixam que els nostres fills no cobren el que nosaltres perquè són precaris, ja ens queixam que l'habitatge per a ells és cara, però que per a nosaltres no ho era, idè amb als d'enmig, ara a sobre, ens hem ficat amb

ells, això és el que socialment, és a dir, s'ha de dir, això no té nom, això no s'hauria d'haver fet mai.

La segona part és més complicada, jo no sé si comentar-la molt per sobre, més complicada, i més en aquesta hora, perquè és com es pot alterar un índex? Jo som... si sembla bé a tothom donaré les idees clau, deixaré el *power point*, ho poden mirar amb calma o ho poden mirar amb un economista, amb un analista, amb un matemàtic i li dirà que a més està ben fet perquè ho varem revisar, no sé quantes universitats m'han revistat, d'acord? Bé, ara què passa amb l'altre problema que també és greu, o sigui, que ho hagin venut dient mentides o no ho sabies, però bé, que ho hagin venut malament, o sigui, la publicitat té valor contractual, la publicitat obliga, i els dièssels, tu vols vendre un cotxe que no contamina i ara contamina, la publicitat té valor contractual i el Parlament té, pot instar qui correspongui de l'administració a fer complir la publicitat i no sancionar, això és administració, d'acord?

Ara, quina és la part que seria no de consum sinó de finances? Una alteració d'un índex. Ara s'ha escrit moltíssim perquè es va multar, perquè l'euribor havia tengut una petita alteració que dos bancs s'havien posat d'acord, havien alterat l'interbancari, bé, va venir una multa gran, es va publicar amb uns informes i aquí n'hi ha un que va fer el mateix Banc d'Espanya, hi ha un informe complet que explica per què un índex és molt important, per què els índexs externs han de poder dir una referència fiable, no ha d'haver-hi trampes, tot això es va explicar. O sigui, hi ha molta biografia sobre per què són importants els índexs de referència i què els exigeix Europa. Després ho (...) més, d'acord.

Què va passar amb l'IRPH? Bé, l'IRPH d'entrada, la idea d'entrada era bona, però després va ser dolenta, l'IRPH deia: "és la mitjana dels préstecs que es fan nous o que es renoven", aquest "renoven" seria "noven", eh?, encara que diu renoven a molts de llocs, vol dir novacions, amplio capital, entens?, o canvien les condicions, faig una novació. Doncs, la idea aquesta era, agafam aquest banc, cada columna és un banc, aquesta entitat, agafes les hipoteques, fa una mitjana que és ponderada, que això és correcte, no és el mateix si renovo una de 400.000 que una de 50.000 o si faig una de nova, quin interès pos a cadascuna, fa una ponderació, té en compte el pes, i dona un nombre que es diu SICA, que era *el índice de la caja*, li dic SICA perquè s'entengui clar; això ho feien 64 entitats, però la malifeta, aquí tothom va estar-hi d'acord, és que d'aquests números no es comptava que en aquesta columna tal vegada hi ha 50 clients i aquí hi ha 50 milions, es comptava que això era mitjana simple. Per això deia, compte!, no s'ha ponderat a la segona etapa. Ells ho han fet bé dins el banc, el banc diu, jo don l'interès al 3%, però quan tu dius tu al 3, tu al 4, tu al 5 no hem mirat quin era més gran, i aquest índex, per tant, no és representatiu, no és representatiu perquè, a més, hi va haver un 1 milió de gent i jo també (...) valor que de 100.000 o de 50.000, d'acord.

I el Banc d'Espanya que, en teoria, s'havia d'encarregar que això funcionés, no ho va vigilar mai, va agafar els números, no van comprovar que aquests càlculs estiguessin ben fets, no va comprovar que La Caixa, bé, dic La Caixa per dir una, però hi

ha Ibercaja... no va comprovar que haguessin tret hipoteques, per exemple, no va mirar que un client diferencial li fessin un favor i com que era baix no el posassin en el bombo, és a dir, no va comprovar res, no va agafar cap llistat mai, va deixar un total descontrol des de l'any 99 que tenim l'IRPH.

Però la idea d'entrada tenia cert sentit fer una mitjana, però bé, quin és l'altre problema? És aquest, una és influenciada pels bancs, i això ja s'ha reconegut, ho ha dit el Banc d'Espanya, diu: "aquest índex sí, és influenciable". L'altre és pitjor, que és l'alteració a l'alça i és que hi ha una circular molt curiosa de l'any 94, sí, a l'any 94 algú del Banc d'Espanya amb una mica de coneixement va dir, alerta!, i va escriure això, això s'hauria de llegir una mica, això diu: "*los tipos medios hipotecarios* -que és l'IRPH, també és el CECA, són un parell d'aquests índexs que es feien construir mitjanes d'hipoteques, aquests índex diu- *son cuando dice rigurosa* -diu- *incorporan las comisiones*. Això què vol dir? Que això són índexs que són mitjanes, però si tens euribor més 1 i l'euribor està al 3% no és 3, és 4, o sigui, és la mitjana del valor final del teu interès, incloses comissions. Per exemple, si tu tens una hipoteca d'euribor més 1 el teu índex real, la teva TAE, que és el que diu aquí, la teva TAE no és ni 3 ni 4 és 4,2 perquè has pagat comissions. O sigui, l'interès real que pagues pel (...) és 4,2.

Per tant, el Banc d'Espanya diu, alerta!, quan jo faig l'IRPH és un índex, és una mitjana *todo incluido*, jo et compr l'euribor, el diferencial, les comissions i d'aquí faig la mitjana, diu, no se t'ocorri posar un altre diferencial perquè aquest senyor ja ha pagat el diferencial mitjà de tots els espanyols, i ni se t'ocorri posar unes comissions perquè ja n'ha pagades abans; diu, què passaria? *Situarias la TAE por encima del tipo predicado por el mercado*.

O sigui, el Banc d'Espanya ja va dir, qui faci això ven hipoteques a sobrepreu. I curiosament a l'any 95-96 hi ha hipoteques amb diferencial negatiu, què diu el Banc d'Espanya? Diu, si fas una hipoteca sobre... d'IRPH, com que és un TAE, i tu no pots evitar cobrar comissions i despeses de notaria i coses d'aquestes, com que està sobrepreu fes-li un diferencial de menys mig punt, de menys un punt perquè està a sobrepreu, l'has de resituar. El Banc d'Espanya va advertir això, li varen fer cas, és a dir, l'any 95-96 li varen fer cas, però no sé què va passar, això sí que no ho sé, a partir del 97-98 tothom comença a carregar diferencials positius. I jo he vist hipoteques amb dos punts de diferencial, o sigui, l'IRPH més 2, això és com comprar un cotxe a un any, si surt un interès brutal i és una casa o un pis, bé.

Però, què va passar? Aquí he fet una explicació del diferencial, per als qui no sàpiguen finances, que és el que he dit abans, o sigui, a l'esquerra hi ha qui té els doblers, si el banc necessita doblers ja sigui un fons d'un altre banc li paga euribor, però quan un client necessita doblers paga euribor més diferencial, que el diferencial d'entrada és el guany del banc, això és el diferencial. Això és el que he explicat dels diferencials, que aquestes mitjanes, com bé va dir el Banc d'Espanya diu, alerta!, aquestes mitjanes que feis vosaltres són TAE, són diferencials inclosos, comissions incloses, per tant

són índex final, per tant, no es pot aplicar diferencial. Bé, idò aquí el que diuen els advocats que he consultat i juristes que diuen, és clar, és mala fe si el Banc d'Espanya t'ha dit això no ho pots fer perquè és recol·locar per sobre del mercat, que tu comercialitzis i no diguis, com a mínim: escolta!, estàs pagant més del que toca. És mala fe, vull dir, això (...) és mala fe, no hi ha molt a discutir. I després hi ha la transparència, que ja hem comentat.

Però el resultat és pitjor per la pilota de neu, i ara ho diré i després ja ho veurem perquè primer s'ha d'entendre si ho dic. Fixa't, si tu fas unes hipoteques i unes d'elles són la mitjana, no passa res, perquè... jo que sé, si tu tens, si tu quan estudiaves tenies un 4 i un 6 si feies un 5 tenies un 5 igual perquè la mitjana era un 5, entenen què vull dir? Si feies un examen, un 4, un 6, si al proper examen treies un 5 com la teva mitjana ja era un 5 l'estadística diu que si afegeixes un valor igual a la mitjana la mitjana no varia. Per tant, si tu tens moltes hipoteques i n'afegeixes una que val el que la mitjana no estàs alterant l'índex, però si tu tens moltes hipoteques, fas la mitjana i les col·loques a sobrecost no és un 5, és un 5,5, per tant, el mes que ve l'IRPH pujarà, perquè has ficat unes hipoteques a sobrecost. El mes que ve l'IRPH et pujarà i l'euríbor tal vegada baixa, perquè no hi ha cap motiu de mercat, el mercat pot ser estable, però que tu mateix has ficat hipoteques sobredimensionades, sobrecares, t'ha sortit el Banc d'Espanya el mes vinent i diu, ah!, mira, ha pujat l'IRPH i com que era una part de les hipoteques l'IRPH sempre tenia un petit factor que l'empenyia cap a dalt, que és el factor d'alteració. I això, això, és molt greu, això és alterar un indicador.

Aquí he fet un exemple perquè després consulteu amb la gent, que és com es pot explicar amb l'aigua del comptador, aturar l'aigua i amb números senzills perquè vegeu amb un exemple com s'altera l'IRPH, en lloc d'un 4 surt un 4,5 i perquè entenguis que (...) una alteració, això és didàctic i podeu mirar... això és batxillerat, d'acord?

I aquí hi ha un exemple del que va passar. A l'any 2011, al gener l'euríbor que era de 1,5 va acabar a 2, va pujar 45 centèsimes, però l'IRPH que ja estava més elevat, a part que ja era més elevat va pujar a 70, va pujar més, perquè tenia aquest mecanisme, ho entens?, a més a més (...) tenia una major alteració.

Per tant, moltes vegades veus que l'euríbor està estable i l'IRPH puja, té unes pujades anòmales, ho entén?, això es detecta en les mateixes dades.

D'acord, aquí també està explicat els (...) varen aconseguir això, fer una bola de neu, elles mateixes... hi ha la sospita que elles mateixes ja la corregien, deien: "escolta, si això no ho corregim, no ho dissimulam, donam una hipoteca barateta això pujarà massa", perquè s'havia fet una bola de neu.

La gent que sap de física o sistemes matemàtics o economia sap que hi ha sistemes que es corregeixen, és a dir, jo què sé, el lavabo..., mira, una cistella de wàter es corregeix, quan hi ha un límit s'atura, però hi ha sistemes, com una bola

de neu, que es retroalimenten, que si n'hi fiques més serà més gran encara, no és que es freni, és que creix i aquí és un sistema, diríem, retroalimentat, és un sistema que creix quan es realimenta.

Quan els bancs havien construït, venent enganant la gent un sistema de (...) baixar l'euríbor, però tal vegada sense pensar-ho bé havien fet una cosa que podria ser un delictes, que és alterar un índex, perquè saltaven la normativa del Banc d'Espanya. Ells pensaven que això era una falta administrativa, el Banc d'Espanya diu 1,5, d'acord, jo m'ho botaré pel *forro*, posaré un diferencial d'1, qui em controlarà?, total no em controlen, però alerta, si Europa veu això et dirà que en conjunt tu has col·laborat a alterar un índex, d'acord?, bé.

Aquí hi ha les reflexions, hi havia un informe penal d'un advocat, d'un jutge de Girona que va dir això és penal, això va a l'Audiència, bé, hi ha hagut moltes històries, tot això està documentat, i del Parlament jo volia trametre avui per acabar això, això que he posat en gran. I és que els parlaments autonòmics..., sí que és vera que tenen limitacions legislatives, o sigui, tu no pots fer una constitució, ni pots fer una llei per a l'Estat, fas una llei per a ca teva, això és veritat, però els parlaments tenen molt més poder, molta més capacitat d'actuació i influència a la resta del que creu. Un parlament pot fer comparèixer, pot demanar, pot exigir, pot investigar, pot crear comissions i ho pot fer en temes que li pertocquen, per tant, aquí hi ha una cosa que és molt clara, que és aquesta: activar organismes amb competències específiques.

El Parlament balear podria fàcilment, i ara ja tornam al principi, ja repassam, el Parlament balear podria instar l'agència de consum i dir: "agència de consum, jo et deman que em diguis on està aquest document, on és que... el *índice recomendado por el Banco de España*" i l'agència de consum, així com actua d'ofici contra un bar, que tal vegada diu que l'oli és de marca i l'oli ves a saber d'on és, l'agència de consum procedeix administrativament, crida a un banc, diu: "vostè vengui aquí i expliqui'm si té un document on el Banc d'Espanya diu que recomana això".

Això per començar, perquè és molt estrany que el Banc d'Espanya recomanés aquest índex, seria una cosa que en tots aquests anys ningú no ha vist, però està escrita hi ha com a una garantia. Jo no puc llogar un pis o vendre un cotxe dient que em fa costat el Banc d'Espanya, dir: "escolta, el Banc d'Espanya em recomana que em compri el cotxe o que em compri la casa", jo no puc dir això, ni fer fullets amb això.

Per tant, el Parlament pot demanar això a l'Agència (...) de Consum, perdó, l'Agència de consum del Parlament balear, del Govern vull dir, l'administració. També li pot demanar que estudiï, el que ha fet el Síndic de Greuges de Catalunya que ja ha fet la feina, aquest exemple que he posat que no era estable i pot demanar explicacions a les entitats bancàries, per què vareu dir que era estable, quin criteri teníeu, on estan les proves d'estabilitat i quins arguments tenia, o sobretot pot fer venir el director de (...) i dir-li: escolta, per què vares dir que això era un *chollo* que tenies perquè (...) l'IRPH quan la propaganda dels altres deia que era estable?

O sigui, un parlament, jo el que vull dir és que té molta capacitat d'actuació que de vegades no se n'adona que la té, o sigui, un parlament sou la gent que el poble ha escollit i això té una responsabilitat, però també té, comporta una capacitat. I he posat aquestes idees, aquí estan barrejades perquè les ha agafades d'una que és de la Generalitat i altres històries, però jo bàsicament diria aquesta: el Parlament pot demanar això, pot dir al Banc d'Espanya els llistats, pot demanar a les caixes també que aportin, o sigui el Parlament per demanar pot demanar i sols demanant, i això és amb uns requeriments que podrem explicar o (...) o sols requerir a Europa o informar el Tribunal de Justícia, sols amb això el Parlament ja farà un favor a tota la gent de les Illes que està atrapada amb aquesta història. Perquè, és clar, a mi em crida aquesta gent perquè hi ha drama, o sigui, diuen que un es va suïcidar a Galícia, bé, (...) cases a *punta pala*, cases perdudes, patrimonis perduts, famílies desfetes, bé, això ha estat un drama..., o sigui, si la crisi ja ha estat un drama de gent que era classe mitjana baixa, després va arribar a la de classe mitjana, o sigui aquells que deien: "no, jo és que tenc una feina més bé i en sortiré, no és que tenc IRPH", *patapum!*, m'entens?, la despesa hipotecària es va disparar.

Aleshores..., després podem parlar de les coses que es poden fer, però és que Consum mateix, si Consum diu a un banc: "vingui vostè aquí", no el Parlament, Consum, l'Agència de Consum diu: "vingui i explíquim on està aquest document, per què va dir això?", i si aquest banc es nega, això és sanció administrativa i no és una multa d'aparcar sense ora, eh?, és una altra quantitat, és a dir, tu no et pots negar quan l'administració et requereix, m'entens?

I el Parlament crec que el que hauria de fer seria impulsar-ho, protegir la gent de les Illes i vaja, fer coses que pot fer.

I per acabar, curiosament, a Catalunya aquest tema està més trillat, més vestit, es va discutir més perquè, bé, ja hi havia molts d'afectats i ja era més gran, hi ha molta gent, a Catalunya curiosament tots els partits estigueren d'acord, o sigui, Ciutadans, Convergència, que tots sabem que allò... no es poden... Convergència a l'any 2015, tots dos varen dir: "això és una estafa", però tots dos!, diu: "això és una estafa, això no pot ser"; el PP va dir: "això dels pesos per començar, com a mínims allò dels pesos no s'aguanta, això no s'aguanta" i els comuns també..., va ser una vegada que estàs, que vas al Parlament i veus que tots els polítics tenen consciència de classe política. Això és una cosa que és de tots i en això els ciutadans ens demanen que intervinguem.

Per tant, ja que he vingut i tot molt bé i tot això, jo el que voldria dir seria: ho debatem i pensin vostès què es pot fer. Jo puc donar idees, puc col·laborar, puc venir aquí i ja està, i no cobro res, eh?, jo em paguen l'avió, les dietes, un restaurant, veig els amics, veig els parents de fa temps, torn (...) la gent del poble, la torn a veure i ja està, encantat de la vida, un dissabte si fa falta, però estaria bé que el Parlament balear... jo crec que és un moment bo i oportú per reivindicar-se, ja està bé que Mallorca surti com a un parlament actiu i que fa coses, que tenim el turisme, (...) i coses d'aquestes, està bé que vegin que fem coses, no?

I ja està, gràcies per tot i passem al torn de paraules.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Bou. Procedeix ara a la suspensió de la sessió per un temps de 45 minuts, per tal que els grups parlamentaris puguin preparar la formulació de preguntes o observacions. Per la qual cosa es demana als portaveus si volen una suspensió de la sessió o si podem continuar. Crec entendre que es pot continuar, com és habitual i sempre fem.

Per tal de formular preguntes o observacions, tot seguit procedeix la intervenció dels grups parlamentaris. El Sr. Guillem Bou i Bauzá pot contestar globalment totes les preguntes o observacions formulades, o bé contestar individualment després de cada intervenció de cada portaveu. Crec que havíem parlat abans de començar que la intervenció i la contestació seria de forma global.

Per tant, pel Grup Parlamentari Popular té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Antoni Camps, per un temps de deu minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Sí, moltes gràcies, Sr. President, senyores i senyors diputats. Jo li don la benvinguda Sr. Guillem Bou en aquesta Comissió d'Hisenda del Parlament de les Illes Balears. I jo crec que la seva intervenció ha obert els ulls, almanco a mi m'ha obert els ulls en determinades qüestions que jo crec que queda clar que hi ha hagut almenys una irregularitat, o una sèrie d'irregularitats en l'aplicació d'aquest índex de l'IRPH.

Segons diu vostè, la publicitat que es feia d'aquest índex o de les hipoteques que anaven fixades per aquest índex, clarament era una publicitat falsa, una publicitat enganyosa. Açò ja és..., no diré quin tipus de delictes, però evidentment és una pràctica que certament hauria d'estar penada. Vostè parla de manipulació del propi índex, fins i tot que no hi ha una ponderació adequada de les diferents caixes que intervenien, etc. La pregunta és molt senzilla, una persona que estigui afectada per una hipoteca que està fixada amb aquest índex, què pot fer? És a dir, quins mecanismes té per instar el seu banc a modificar el seu índex, que li retorni els doblers que en certa manera, entre cometes, li ha robat. Açò és una qüestió que segurament molts de ciutadans d'aquí de Balears es poden fer.

I després també i açò és una qüestió que tal vegada els grups parlamentaris, a través d'una ponència específica, o a través, -també és cert que ja acabam la legislatura i ja la cosa està acabant-, però aquí també hauríem de veure què podem fer des del Parlament, des del Govern, de les institucions públiques perquè és evident que aquí els bancs se n'han aprofitat d'una situació i s'han aprofitat del desconeixement i d'aquesta publicitat enganyosa que en certa manera han propagat als seus clients.

Jo realment a partir d'aquí, jo crec que l'únic que podem fer des dels grups parlamentaris és precisament açò, tal vegada crear una ponència, o reunir-nos i fer alguna proposta conjunta

de tots respecte aquesta qüestió. I sobretot ja dic, què poden fer a nivell individual les persones que en aquests moments puguin estar afectades per aquesta situació.

I res més. Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies, Sr. Camps. Pel Grup Parlamentari Podem Illes Balears té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Carlos Saura, per un temps de deu minuts.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Benvingut Sr. Guillem Bou, gràcies per haver vingut a explicar-nos aquest tema. Bé, és fruit també d'una petició de la Comissió de Peticions, jo crec que és una bona notícia que duguem gent que demani a la gent del carrer aquí a explicar-nos temes tan interessants com aquest. Nosaltres en el seu moment vàrem proposar una proposició no de llei que instava un seguit de coses del Govern d'aquí, però que enteníem que les competències eren poques, però a la vegada també instàvem el Govern central a fer canvis legislatius que són necessaris per evitar els abusos de la banca que s'han comès al nostre país i, per tant, també a la nostra comunitat autònoma.

Entenem que aquest índex de referència de préstecs hipotecaris és completament abusiu, que forma part d'una estafa major que es va promoure des d'altres instàncies de la banca, però que també el Banc d'Espanya no només no va voler controlar això, sinó que ho va promoure, això jo crec que és infinitament greu, i tot això forma part d'una concepció de l'economia que nosaltres evidentment no compartim i que és profundament ideològica. No és una qüestió científica, exacta, de fet s'ha vist com s'han manipulat aquests índex i és aquesta ideologia del benefici a tota costa, a tota costa per part de les entitats bancàries, com ja varen fer amb les preferents, amb persones que signaven contractes que no entenien, que no entenien perquè no tenien la suficient informació. I per tant, forma part de tota aquesta situació, de tota aquesta estafa que es va promoure des d'altres instàncies de la banca, però també de les instàncies que havien de controlar que això no és produït.

Entenem que hi ha hagut una manipulació en aquest sentit, una estafa més i que no s'ha actuat ni des de la Unió Europea de forma contundent, ni des del Govern d'Espanya. Crec que ara seria una bona oportunitat que el Govern d'Espanya actués, perquè almanco les persones que han sofert aquestes situacions tan difícils puguin recobrar els seus doblers. De fet, un dels punts de la proposició no de llei que vàrem aprovar aquí era demanar a les entitats financeres que retornessin aquests doblers, hi ha hagut sentències, vostè ha parlat d'això, que deien clarament el que s'havia produït. I bé, també demanar, a part d'aquestes peticions d'informació i a part d'instar determinades instàncies que ens donin aquesta informació, què podem fer efectivament. És a dir, crec que això també ho necessita saber tota la gent afectada per part d'aquest índex.

Nosaltres vàrem demanar una campanya informativa també, entenem que es va produir però que hi ha punts de la proposició que no s'han complert del tot.

Per tant, aquestes serien les nostres consideracions i res més. Si tenc alguna cosa més a dir després continuaré.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Biel Barceló, per un temps de deu minuts.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí gràcies, Sr. President. En primer lloc donar les gràcies i la benvinguda al Sr. Guillem Bou per les seves explicacions en aquesta Comissió d'Hisenda i Pressuposts del Parlament, per tal de parlar d'una qüestió que evidentment ha tengut moltes persones afectades encara avui en dia, perquè encara hi deu haver hipoteques que estan referenciades a IRPH. Per sort molts de consumidors vàrem optar en el seu moment per euríbor, que a la llarga s'ha demostrat que era molt més estable realment i amb moltes més garanties, però sí que és vera que hi va haver molta gent que va quedar atrapada en l'IRPH. I a això a més s'hi ha d'afegir els greus problemes que hi va haver durant la crisi econòmica, que com sabem va fer tancar empreses, perdre feina a moltíssima gent i també molta gent va perdre les cases, la seva casa.

Si això no fos prou, en aquell moment a més, es donaven tots aquests abusos bancaris, que reclamen lògicament de les institucions i de les administracions una major implicació a l'hora de defensar el consumidor, sobretot davant productes amb molta lletrapetita i poc clara i com vostè ha demostrat en la seva explicació, fins i tot en aquest cas un índex clarament alterat que anava a favor de qui venia el producte i en contra, això no s'explicava, en contra del qui volia comprar aquest producte, en aquest cas aquest préstec hipotecari.

Per tant, nosaltres des de MÉS per Mallorca seriem partidaris, lògicament, de recuperar la proposició no de llei que en el seu dia va fer Podem, i a partir d'aquí treballar lògicament amb la màxima unanimitat possible, evidentment, en aquelles qüestions en què poguéssim incidir que no varen quedar prou aclarides. Certament és vera que hi va haver una sentència del Tribunal Suprem l'any 2017 que va ser un revés per a les persones que reclamaven en el seu moment, però també posteriorment a aquesta sentència del Tribunal Suprem hem pogut comprovar que hi ha hagut diversos jutjats que sí que han fet sentències favorables, als jutjats de primera instància, que sí que han seguit fent sentències favorables als consumidors davant aquests abusos clars de la banca.

Per tant la nostra postura seria favorable, lògicament, al fet que el Parlament, dins les seves competències, lògicament, que com vostè ha dit són les que són, i evidentment aquí sí que la Direcció General de Consum, en aquest cas del Govern de

les Illes Balears, sí que podria fer una feina important, i la podria fer per exemple a instàncies del mateix Parlament de les Illes Balears.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Donada l'absència del Grup Parlamentari El Pi PROPOSTA PER LES ILLES BALEARS, té la paraula, pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, l'Hble. Diputada Sra. Patrícia Font, per un temps de deu minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

Gràcies, Sr. President. Gràcies, Sr. Bou, per les seves explicacions. Crec que és evident que el tema ens preocupa també a nosaltres. Ja ho hem comentat, que el 2016 vam presentar una PNL també per tractar aquest tema, justament, amb MÉS per Mallorca. Va tenir bastant de suport, no a tots els punts, també s'ha de dir.

A mi el que em sorprèn... queda claríssim que és un càlcul opac, queda claríssim que hi ha hagut publicitat enganyosa; llavors queda claríssim que estem parlant d'una estafa financera i de les grosses, de les grosses que ha patit aquest país. Però, clar, després te trobes..., és cert que potser les primeres instàncies dels tribunals donaven la raó als clients, però a mesura que anàvem pujant el Tribunal Suprem es tornava a posar al costat de la banca, i si no vaig errada em sembla que ara estam pendent d'una sentència del Tribunal de Justícia europeu, que amb una mica de sort, potser, potser, fa treure els colors al Tribunal Suprem d'aquest país.

Jo no tenc molta més cosa a afegir, sincerament. Crec que sí que podem prendre nota de les consideracions que vostè ens ha fet, de demanar a l'Oficina de Consum d'aquí, de la CAIB, del Govern de les Illes Balears, aquest llistat per veure també..., sobretot per posar en una situació una miqueta més complicada els bancs, perquè el que ha quedat clar després de tota aquesta crisi és que sembla que sempre s'ha de protegir el banc; o quan fins i tot s'ha dit de retornar aquests interessos, no, no es pot fer amb retroactivitat perquè la banca pot perillar, l'estabilitat de la banca. Ha!, l'estabilitat de la banca?, i l'estabilitat de la nostra societat, de la nostra ciutadania, on queda?, on queda, aquí? Jo vaig conèixer un cas en concret que em va dur a proposar aquesta iniciativa, i era sagnant, vull dir, el que vostè explicava: una parella jove que no arribava, és que directament fent feina els dos no arribaven, i és..., bé, a mi em va resultar molt sagnant i per açò vam decidir i vam considerar que evidentment era un tema per dur al Parlament.

Moltes gràcies per la seva explicació, moltes gràcies per la seva lluita, i a veure si ho aconseguim. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Mixt té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Salvador Aguilera, per un temps de deu minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltíssimes gràcies, Sr. President, i moltíssimes gràcies, Sr. Guillem Bou, per ser aquí, i sobretot a la persona que va fer la petició que vostè avui sigui aquí per explicar, i voldria començar dient dues frases: "No es una crisis, es una estafa", i "rescatem la banca i no la ciutadania". Entre altres qüestions aquestes dues frases poden resumir perfectament el que avui vostè ha intentat plasmar o il·lustrar d'una forma quasi... en una classe qualsevol dels seus alumnes, com ha comentat, i avui hem estat participants els diputats i les diputades sense tenir una formació financera, i avui vostè ha atracat a un índex com a referència.

Sobre les qüestions que vostè ha plantejat voldria fer algunes reflexions i després li faré algunes preguntes en aquest sentit. Una de les coses que sobretot jo penso que més m'ha cridat l'atenció és com a l'inici vostè comentava que directament era classe mitjana el públic objectiu al qual anava aquest producte financer. De tots, i segurament després posteriorment parlaré d'altres estafes milionàries, bilionàries, que han fet els nostres bancs, les nostres caixes aquí a l'àmbit estatal o a l'àmbit europeu. Sincerament no hem après res, el poder legislatiu no ha fet res perquè les entitats financeres continuen, i cada vegada després d'aquesta crisi estafa hem vist que fa una dècada o més d'una dècada teniem un grapat molt important d'entitats financeres, banca, bancs i caixes, i avui per avui cada vegada han desaparegut pràcticament totes les caixes, només en queden un parell, i cada vegada els grups són grups financers. Per tant aquí el que surt perdent és la ciutadania, al respecte, no?, i no hem après res, i em sap molt greu, som molt escèptic, perquè s'ha parlat fa un moment, els diferents portaveus, de l'aprovació d'aquesta iniciativa, d'aquesta proposició no de llei, però una altra vegada fem el poder legislatiu iniciatives, es promouen, però al final l'executiu és el que no fa complir les lleis. Avui estam davant d'una altra qüestió, no?, que segurament i esperem que després d'haver escoltat tots els portaveus, a excepció del PSOE, que posteriorment intervindrà, segurament podríem presentar algun tipus d'iniciativa.

La meua pregunta primera és..., vostè ha fet referència al Parlament de Catalunya; justament després de la seva compareixença què va sortir d'aquesta entitat?, quina iniciativa o quina proposta al respecte? Vostè ja ha donat algunes idees sobre què podem fer al respecte; li demanaríem que també aprofités per intentar enviar aquesta presentació en *Power Point* al lletrat, al oficial major, perquè facin arribar aquesta informació a la resta de diputats i diputades. Això és una qüestió.

Vostè perfectament, d'altra banda, a part ja d'aquest públic objectiu, que a la fi moltes vegades, i sobretot animo a llegir als diputats i a les diputades i a les persones que puguin escoltar-nos, que justament quan preparava la meua intervenció justament vostè ha publicat això amb data 6 del 10, és a dir, fa tres dies publicava a *Público*, d'acord?, el diari *on line* molt llegit i realment amb una línia molt interessant en determinades qüestions i especialment sobre el tema financer, i lleigeix, textualment el títol: "IRPH -i fa la pregunta-, ¿un

tribunal supremo antiespañol?”, i posa 1. Quantes parts hi ha, en aquest sentit? I només vull llegir un parell de frases, perquè puguin entendre una qüestió, encara que ja vostè ho ha posat de manifest, i la resta, alguns d'ells, dels portaveus també, no?, i llegeixo textualment -està en castellà-: *“Desconcierta que sea el Tribunal de Justicia de la Unión Europea quien deba indicarle al Tribunal Supremo de España que defienda a sus propios ciudadanos ante la reiterada publicación de publicidad fraudulenta sobre el IRPH por parte de las entidades financieras. El Tribunal Supremo sentenció que los cliente debían ser perspicaces”*. Vostè ho ha comentat. Hi ha un parell de frases més: *“El Tribunal Supremo había sentenciado en noviembre de 2017 -prácticamente un any- ante la complejidad que encierra entender qué es el IRPH, que los españoles debíamos ser atentos y perspicaces”*; tornem aquesta vegada, no?

Sincerament, Sr. Bou, com a economista i com a docent també, i ara com a representant en aquesta institució, moltes vegades la qüestió no és que la ciutadania tingui formació financera, sinó que han estat en aquest cas les entitats financeres les que han enganat la ciutadania, persones amb coneixements o sense coneixements al respecte. També el Sr. Saura ha comentat el tema de les preferents, una qüestió que sincerament al final *han salido de rositas*, que podríem dir, encara que han tingut, després de quantitat ingent de denúncies i com s'han associat les persones mitjançant les diferents associacions de consumidors, o específiques de productes financers, com han intentat veure com tots els seus..., en el cas de les preferents o en aquest sentit, molta gent s'ha quedat sense casa o sense els seus estalvis.

I veiem que al final la banca sempre guanya, és a dir, en aquest sentit, Sr. Bou, una altra pregunta, què ha de fer el legislatiu com comentava, perquè no tornin passar aquestes qüestions? Vostè ha fet abans referència a una publicitat enganyosa, li pregunt també: hi ha hagut alguna comunitat o alguna administració que hagi obert un expedient sobre aquesta qüestió de publicitat enganyosa, perquè està recollit a la Llei general de publicitat com a un delictes? I per tant, la meua pregunta és si hi ha hagut alguna administració dins Espanya, fins i tot també a nivell europeu, perquè parlam concretament com vostè ha comentat d'un índex que fa referència només a l'IRPH.

Vostè no ha fet, però jo voldria sobretot fer referència, perquè aquesta qüestió la porto seguint des de famolts d'anys, vostè no ha fet referència al valor actual de l'euríbor. Portem ja uns quants anys que l'euríbor és negatiu, per tant, avui per avui contractar una hipoteca ens donen sous respecte d'això, i justament he intentat cercar informació sobre com està l'IRPH actualment i està sobre el 2%. És a dir, hi ha un diferencial que vostè ha comentat de més de 2 punts, per tant, això és una presa de pèl i és un robo a mà armada en aquest sentit.

Altres qüestions importants, també sobretot la seva compareixença avui, segurament que demà, per la seva presència i el debat sobre les possibles que avui puguin sortir, o propostes que avui puguin sortir, demà tindrà una

repercussió mediàtica, i com vostè comentava, la compareixença d'experts, de persones coneixedores de determinats temes i en aquest cas vostè ho ha denunciat, ajuda, primer, a denunciar públicament que en aquest cas el poder legislatiu puguem, fins i tot l'executiu, pugui dur a terme els fets necessaris, utilitzar els instruments que tingui al seu abast, per intentar i sobretot conscienciar la ciutadania de demanar i que ells s'organitzin i cerquin associacions, com ja hem comentat abans, que ja poden ajudar, o fins i tot crear les seves pròpies plataformes, com ha estat per exemple en el cas de les preferents, que han estat realment un dels temes més escandalosos que tenim.

Més qüestions importants. Enllaço amb aquesta qüestió i sobretot del poder que avui per avui tenen les entitats financeres i sobretot una qüestió que voldria comentar a la resta de diputats i diputades que tal vegada no en tenen coneixement, és que també fa ja uns quants anys, es varen denunciar i es va detectar una manipulació de l'euríbor, també un altre índex que s'ha utilitzat com un instrument financer. Llegeixo textualment alguns titulars com les entitats financeres han hagut de fer front a aquestes multes: *“El Deutsche Bank pagará 220 millones de dólares”*. *“453 millones de dólares aplicada en junio al británico Barclays”*, una altra entitat financera. I per exemple, l'últim una altra entitat financera *“UBS pagará multa de 1.000 millones de dólares”*. Per tant, veiem com aquí a Espanya, el Banc d'Espanya no fa res, veiem com des de la Unió Europea, moltes vegades davant de les denúncies pertinents per part de determinades persones, associacions, advocats, o de les pròpies institucions que han de supervisar com seria el Banc d'Espanya, doncs res.

També avui me ve al cap i també ho comentava la senyora...

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Aguilera, ha d'anar acabant.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

... -si, ja acab-, la portaveu de MÉS Menorca, també que al final podia acabar a instàncies de la Unió Europea. En aquest sentit Europa declara il·legal la Llei espanyola dels desnonaments, va ser la iniciativa, no?

En aquest sentit i acabo amb això, dir que per exemple el juny d'aquest any *“la Eurocámara analiza aún los abusos de la banca con España entre los protagonistas”*. Ja acabo, *“se discuten 5 informes que constatan las malas prácticas de los bancos españoles, especialmente en las cláusulas suelo, hipotecas multidivisas y preferentes, entre otras”*.

Per tant, veiem com en aquest sentit avui el poder legislatiu en cas de Balears hauríem de fer o posar damunt la taula una proposta per intentar que aquestes coses no passin.

Moltes gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Socialista té la paraula l'Hble. Diputat Sr. Andreu Alcover, per un temps de deu minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, benvingut, doctor Bou, i gràcies per l'explicació, crec que ha estat molt pedagògica, ha estat molt clara i ens ha il·lustrat perfectament el que suposa l'IRPH. Jo no repetiré totes les coses que s'han dit perquè se n'han dit moltes i tampoc (...).

Jo tenia un parell de preguntes concretes. Entenc que..., és clar l'IRPH ja fa dècades que s'utilitza. La pregunta és, quina és la utilització ara de l'IRPH? Perquè evidentment amb totes aquestes informacions que van sorgint, mitjans, sentències i demés i dubtes a associacions de consumidors, etc., vull suposar que el nombre d'hipoteques que ara es fa respecte del total d'hipoteques, vull suposar que ha minvat molt, però és una pregunta perquè no ho sé.

Aleshores l'estratègia hauria d'anar en dos sentits entenc: primer, que no es puguin fer referenciades en aquest índex, i segon, mirar de restablir el dret d'aquelles persones que han estat perjudicades per l'aplicació d'aquest índex. Són dos sentits i no sé si les demandes van en els dos sentits, o només en un de restablir drets. Però crec que evidentment si les sentències, sobretot les de la Unió Europea, perquè les altres he vist que no són estrictament contradictòries, però no estan alineades entre si. Per tant, entenc que si declaren il·legal l'IRPH, evidentment no es tornarà..., una cosa arregarà l'altra. Però bé, també és important dir-ho.

A mi m'agradaria saber també si el Banc d'Espanya, que ha estat el *capo di tutti capi* en el tema de..., no em referesc a màfia, era el cap de tot el sistema bancari espanyol, i ha dit exactament el que s'havia de fer a tot i cada un del sistema financer espanyol, si el Banc d'Espanya veia que l'utilitzaven, ha intervingut? Si ha intervingut, fins on? Si no ha intervingut, per què no hi ha intervingut? Perquè una cosa és que pugui tenir raó o no, però d'entrada el que es veu claríssim és que l'han utilitzat, perquè havien dit que ell recomanava quan ell mateix va reconèixer que no s'havia recomanat. Clar, això venint del Banc d'Espanya que era qui controlava el sistema financer i deia el que s'havia de fer i el que no s'havia de fer a tot el sistema financer i el FROB, Fons de Reestructuració Bancària, etc., que estava liderat pel Banc d'Espanya; en fi, a mi em sembla una mica al·lucinant el fet que això passi al Banc d'Espanya i no digui res, no ho entenc, és una pregunta concreta que no s'havia comentat fins ara.

I bé, a veure si pot fer una valoració també de com creu que acabarà el tema aquest de les sentències. Ja sé que és fer elucubracions mentals, però bé, en fi, vostè que coneix més com ha anat la història, a veure si pot preveure com pot acabar això.

I res més. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Contesta el Sr. Guillem Bou i Bauzá.

EL SR. BOU I BAUZÁ:

Moltes gràcies. Per sort puc respondre més o menys tres o quatre preguntes, a totes perquè tenen coses en comú i que puc fer pels afectats, com està la situació, com està a Europa, tot això està vinculat i ho puc fer en una pregunta. Jo intentaré donar tres ítems que respondran, esper, que donin resposta, si en queda una a l'aire (...), aquí o a fora, no passa res.

Bé, passem a entendre molt bé què ha passat amb el Suprem i què passa amb Europa. El Suprem diu, tenc audiències que anul·len l'IRPH perquè diu que això no és presentable..., bé, abusiu, no sé què... i tenc audiències que diuen no, és oficial. Clar, en aquest cas el Suprem està obligat a resoldre el que es diu recurs de cassació, és a dir, aquelles audiències no casen, una cosa diu el contrari de l'altra, i el Suprem ha de casar, es diu recurs de cassació. Això és el que va presentar una entitat que havia perdut, al Suprem, recurs de cassació.

Però el recurs de cassació, que anava sobre l'IRPH, anava sobre un dels aspectes de l'IRPH, no de tots els aspectes, és a dir, l'IRPH ara tindrà potser sis o set vegades que anirà al Suprem, perquè fa tanta aigua, és com un vaixell amb tants de forats, que tindrà sis o set judicis tranquil·lament. Què ha passat amb el primer? El primer no era la manipulació, no era la publicitat, no era res del que hem explicat nosaltres; al primer senzillament la pregunta era: tenc una audiència que diu que l'IRPH es va vendre de forma grollera, sense transparència, i com que la clàusula sòl diu que s'ha d'entendre, l'audiència diu que l'IRPH s'havia d'entendre, per tant condemna la banca com va condemnar la clàusula sòl, per coherència; una audiència diu això. L'altra audiència diu que es va vendre de grollerament, però com que era oficial està protegit per l'Estat, per tant no s'ha de discutir això; i el Suprem va dir que, com que és un índex oficial, no correspon aplicar control de transparència, això va dir el Suprem, la majoria, però dos magistrats varen dir "no estam d'acord, això no és de llei". Una cosa pot ser oficial, privada, pública, però si es ven i es compra ha de ser transparent; o sigui, tu no pots comprar, jo què sé, una instància i no saber què compra, comprar un segell del Govern per una taxa, que és una cosa pública, i que no sigui transparent, no saber què compres. Aquesta era la discussió.

El Suprem va dir que com que és oficial no s'aplica control de transparència, i gràcies als dos vots discrepants hi va haver un advocat de Barcelona en primera instància que va dir "que m'aclareixi Europa, com que el Suprem té vots discrepants que m'aclareixi Europa", i va al TJUE, Tribunal de Justícia de la Unió Europea, que no era el primer pic que hi anava. Què va passar? Ha passat fa poc: el TJUE encara no ha dit la sentència, però sí la Comissió Europea. La Comissió de la Unió Europea s'ha avançat, ha sortit i ha dit que a Europa tot, sigui públic o privat, o oficial o no oficial, té control de transparència, i l'IRPH no s'ajusta a aquest control. O sigui, ara la banca està

una mica espantada, perquè els clients ara estan guanyant a Europa; ara ja la banca telefona a clients a veure si els pot enredar, "escolta, t'arreglarem la hipoteca, té un defecte; firma això que no ens denunciaràs i te la posaré a euribor més 1, i ja està, *y lo que te he cobrado de más de la cuenta no hablamos (...)*", saben què vull dir? Per tant hi ha un moment bo per als afectats, perquè com a mínim Europa, la Comissió Europea, ja ha dit que això no va a missa. El Suprem ha quedat en molt mal lloc.

I aquí ja ve una de les primeres preguntes, que era del Grup Mixt, el Mibor, les denúncies, les sancions europees per manipulació... Clar, les sancions europees vénen perquè Europa defensa la lliure competència, i si a dos bancs se'ls acudeix manipular el Mibor els altres bancs diuen "sanciona'ls, que aquests fan trampa". Bé, idò aquí hi ha un moment en què potser farem tots el ridícul perquè, com els bancs europeus denunciïn els espanyols perquè els fan la competència, per jugar en avantatge, la marca nostra, Espanya o la que vulgueu, pegarà per terra. Alerta amb una demanda per competència dels altres bancs, perquè com la Unió Europea es desperti dirà "és que Espanya, és que vosaltres allò d'euribor són quatre dures comparat amb l'IRPH; volem manipular una dècima l'euribor amb l'IRPH, el que heu fet aquests anys? Això no és res." Per tant des de Competència podria venir una malifeta.

Jo per això ara, aclarit aquest tema, aclarit que el Suprem va dir que com que és oficial no té transparència, i Europa de moment està dient "alerta, que en transparència prepara't", o sigui, Europa ja ha preparat l'escenari, jo en això vaig escriure l'article en aquell diari, vaig dir "faré uns quants articles perquè la gent entengui el que està passant", i al primer article el que vaig dir és: "A veure, si al Suprem Europa l'ha corregit en les clàusules sòl, l'ha corregit en el venciment avançat, l'ha corregit en preferents..., bé, l'ha corregit en tot. El Suprem està al dia?"; després vaig posar que és antiespanyol, vaig dir "el Suprem per a qui fa feina?", perquè som nosaltres, els espanyols, és a nosaltres que ens ha de protegir. Si és Europa que t'ha de dir "protegeix els teus" anam malament; (...) un article que tenia aquesta ironia, però dramàtica, que deia que si el nostre Suprem no protegeix ciutadans espanyols, qui ens protegirà?, i deia això que ha dit vostè, deia: "*Choca que sea la Unión Europea que diga al Supremo 'protege a tus propios ciudadanos'*". Això és (...), això és el que hi ha ara.

Què passa amb les audiències?, i Mallorca és una audiència, diríem, que està més o menys inclinant-se a favor dels ciutadans, (...) una audiència que és bona per als clients, que és sensible a aquest fet, perquè Mallorca el que diu de moment és que l'IRPH, com que hi havia una clàusula rara que deia "*pues te queda fijo y alto*", et queda al 4%, l'Audiència diu, "escolta, això ha de variar, no l'hi pots fotre al 4% a aquest senyor perquè en essència això era variable"; l'Audiència de Mallorca com a mínim de moment ha dit d'entrada això.

Per tant què passa aquí?, passa que a part d'aquest *impasse* europeu..., i ara aclarim una cosa que és molt important, i és que les clàusules sòl són abusives, són abusives perquè no es

van negociar, perquè venien amb el contracte; si s'haguessin negociat no serien abusives. La clàusula sòl originalment es deia clàusula tub, es deia "el teu interès serà entre el 3 i el 10", i dius "home, si m'assegures que no passarà del 10, que no serà del 14..." -els anys noranta hi havia un 14%- jo potser ho hagués firmat, enteneu? Per tant les clàusules sòl varen ser abusives perquè el banc no s'havia assegut a explicar i a negociar, el banc et posava allò, com que sabia que realment baixaria i que no pujaria, i això era abusiú, era la manera de fer. Però els advocats i els juristes et diuen que l'IRPH no és com la clàusula sòl, l'IRPH és pitjor, però curiosament quan el Suprem va fallar a favor del banc en la clàusula sòl, va dir "d'acord, s'ha d'esborrar, però no ho heu de pagar tot, heu de pagar fins a l'any 2013", que era res. Curiosament en aquell moment el TJUE, abans de dir res, va sortir l'advocat del TJUE i va dir que Espanya pot fer el que vulgui; ho va dir així, és a dir, abans de la sentència la notícia era a favor dels bancs, Espanya pot fer el que vulgui, no ens hi hem de ficar, i el TJUE va corregir el Suprem i l'advocat del TJUE, va corregir als dos, va dir "tu calles, que per això et pagam, i tu, Suprem, t'has equivocat". Aquest advocat ara ja no hi és, a més, és un altre, i aquesta vegada l'anunci previ ja no ha estat ni tan sols favorable a la banca, ja ha estat favorable als consumidors; el Suprem, abans que parli el TJUE, ja la Comissió ha dit "això no va a missa". Ara veurem què deim. Ara és molt difícil que el Suprem digui que això va a missa quan tot Europa, la Comissió, et diu que no va a missa. Això és molt difícil.

Les audiències què fan? Quan veuen un IRPH les audiències, ara ja totes, suspenen, (...), diuen "esperem que Europa digui"; a més diuen "esperem que Europa digui"; això ja és una cosa que és una crisi d'estat i no ens adonam. No diuen "esperem que el Suprem digui"; alerta amb això, eh? És que és molt greu que l'audiència digui "esper que Europa parli"; allò correcte seria "esper que el Suprem es torni a pronunciar". Enteneu què vull dir?, (...) estan fora d'olla. Bé. Mentre passa tot això, que ara entroncam amb allò altre, la resposta és com està la situació. La situació està així. Jo si tenc un IRPH puc posar una demanda, sé que el jutge de primera instància dirà que sí, que no, és irrellevant; anirà a l'Audiència i l'Audiència ho suspendrà, en espera del Suprem..., perdó, en espera del TJUE, i quan el TJUE digui "això no va missa", que és el que s'espera -que pot tardar, eh?-, es torna a activar el judici i l'Audiència fallarà al meu favor. Això seria en teoria el que sembla que passarà.

Però mentrestant hi ha una cosa, i és..., no sé si recorden que hi havia la *hipoteca Tranquilidad*. Es deia *Tranquilidad*, hi havia fotos al fulletó de *Tranquilidad*, i era tot menys *tranquilidad*. Aquesta va fer mal...!, però aquesta es va vendre poc, va fer mal a un parell, o sigui, no sé què va passar amb aquest producte, es va comercialitzar, era tan abusiú, perquè eren quotes creixents, o sigui, era *tranquilidad* perquè primer pagaves poc però després no podies pagar, o sigui que la tranquil·litat durava un any. Bé, idò què ha passat? La sentència de l'hipoteca *Tranquilidad* recull com a argument jurídic la publicitat; això és un gran avanç, un gran avanç, i la sentència ho diu, diu: "*...y está mal porque se publicitó prometiéndolo..., pam, pam, '...que no era verdad'*". Clar, ara un senyor que vagi a l'IRPH, un ciutadà que vulgui exercir els seus drets davant un

jutjat, no és el mateix anar ara, bé, (...) tal tal, que digui: "Escolta, hi ha un dictamen de Consum de l'Administració balear que diu que això en efecte no és estable", o que ha sancionat una caixa, o un banc, o..., pot escollir, tots ho han fet, al final (...) hipotecària, eh? No és el mateix per a aquest afectat, aquest afectat si com a mínim té que l'administració li diu: "Escolta, jo no som el jutge, som el legislatiu, però puc estudiar, puc demanar, puc investigar, i puc fer dictàmens, perquè tenc organismes (...) que fan dictàmens".

Si ara l'Agència catalana..., perdó, l'Agència del Parlament balear... Clar, és que no és agència, això és el problema, (...) no té nom, o sigui, no és encara una agència, em pareix, és un organisme que depèn em sembla que d'Economia, però no és autònoma com la de Catalunya, però bé, si aquest organisme fa un dictamen el ciutadà ja sent que la seva administració autonòmica l'empara. A Catalunya va canviar el 2015 quan el Síndic de Greuges va dir "aquests senyors són afectats", la paraula va ser; va fer un informe, va estudiar això, jo vaig fer els nombres, "miri, síndic, no veu que això no va a missa?", i diu "ostres, Guillem, tens raó". Va agafar els seus tècnics, (...) la comissió, però el síndic va dir "no, no, són afectats", com si ha plogut i t'ha fet malbé el blat, o hi ha hagut un terratrèmol, tu ets un afectat, t'ha passat una cosa rara, i el fet que a aquella gent li reconeguessin que l'havien enganyada, que hi havia una cosa rara, ja va estar, la gent es va animar.

I ara, si feis això a més a més té validesa jurídica perquè els jutges ja recullen la publicitat com a argument, és clar, els mallorquins i els illencs poden dir: "gràcies", m'entén?, vull dir, heu fet el que havieu de fer, m'enteneu?, però jo he insistit molt en els dictàmens i en l'actuació d'ofici de l'administració a petició del Parlament. Jo crec que la via és aquesta i que vos ho agrairan i a més estic segur que tots coneixeu algú que té IRPH, un veí, un cosí o un germà, segur, perquè era un de cada nou, a algú li ha tocat, d'acord?, però jo som més partidari de la via del dictàmens, atesa aquesta història.

Jo el que faria seria estar en contacte, no sé com s'està en contacte amb el grup aquest d'Stop Desahucios que ha fet la iniciativa perquè ells en saben fins i tot més que jo, perquè estan al dia, o sigui jo he fet el càlcul per notícies, "no, és que ara aquell argument ara sí que pesa, això, aquell jutge, etc", i paral·lelament activar aquestes mesures de consum i activar també, no estaria malament, com a mínim, que no es pugui dir que no s'ha mirat, economia i finances.

El tema del diferencial que es va posar positiu quan el Banc d'Espanya... negatiu, això algun parlament hauria de dir alguna cosa, "mirin, investigueu això", o no sé si aquí teniu el gabinet jurídic o consultiu, no sé quin nom té aquí, hi ha un gabinet que seria com el gabinet jurídic d'una empresa que es diu, però no estaria..., el Consultiu, no sobriren uns gestos senzills, però que ajudarien moltíssim i obririen els ulls a molts de jutges també, i segur que si el Parlament balear fa això el Suprem tal vegada ja no cal ni que Europa li ho digui, ja començarà: "*bueno, nos equivocamos, lo sentimos, etc*".

I bé, això són les meves idees, eh?, les respostes... i amb això crec que he respost a tothom, més o menys, no?, sobre com estava i què es podia fer tant particularment com col·lectivament.

EL SR. PRESIDENT:

Idò passam al torn de rèplica. Pel Grup Parlamentari Popular, Sr. Antoni Camps, cinc minuts.

EL SR. CAMPS I CASASNOVAS:

Moltes gràcies, Sr. President. Crec que la seva intervenció ha estat claríssima, les seves exposicions claríssimes i les seves idees, que puguem fer nosaltres des d'aquí, també han estat claríssimes.

Només una qüestió, per tenir més o manco una idea. Imaginem una persona que té una hipoteca de 100.000 euros a trenta anys, què li suposaria, si se li aplicàs l'IRPH en funció de si se li hagués aplicat l'euribor més 1, per exemple? És a dir, de quants doblers parlem, de què estan afectats -diríem- els usuaris del banc. Açò seria una qüestió.

I en qualsevol cas, i també ho he de dir, és a dir, és important crec que el sistema financer d'un país sigui fort, però que també sigui just i legal i en aquest cas és evident que s'han fet una sèrie de practiques que són abusives; també amb les preferents ja ho va ser; amb les clàusules sòl també; ara amb aquesta qüestió.

Jo crec que tota aquesta qüestió afecta la credibilitat del nostre sistema financer. Crec que el mateix sistema financer hauria de prendre mesures perquè açò no fos així i que... i no perdre aquesta credibilitat que hauria de tenir, perquè és evident que si un ciutadà de classe mitjana, que són els principals afectats per aquestes qüestions, no es poden fiar del seu director del banc, malament anam, i evidentment amb aquestes qüestions que vostè ens planteja avui la gent hauria de mirar la lletra petita cada vegada que va al banc i això tampoc no els ho podem demanar a tots els usuaris dels bancs, que mirin la lletra petita.

Per tant, sí que hi hauria d'haver -i vostè ho deia- aquí unes sentències que fossin exemplars precisament perquè les entitats financeres se n'adonin que han d'oferir productes sempre des de la veritat, no des de l'engany, com és el cas que avui ens planteja.

I res més, en qualsevol cas felicitats per la seva intervenció. Jo sí que, si tal vegada tingués una còpia de l'informe aquest o... o bé, no avui, si ho pogués facilitar al Parlament, a la Mesa del Parlament que ens ho pogués fer arribar, idò li estariem molt agraïts. Moltes gràcies.

EL SR. BOU IBAUZÁ:

Podem contestar un per un i anirem més ràpid i així serà ràpid i fresc?

EL SR. PRESIDENT:

Com vostè..., vostè decideix.

EL SR. BOU I BAUZÁ:

Sí, si hi estan d'acord...

EL SR. PRESIDENT:

Pot contestar, sí.

EL SR. BOU I BAUZÁ:

A veure, una hipoteca ara mateix, mitjana, mitjana, 100.000, 150.000, pot suposar 300, 400 euros de diferència cada mes, una burrada. Una hipoteca grossa, una hipoteca grossa d'un que es fa una casa, un matrimoni amb dues bones entrades que ha demanat 380.000 euros pot passar de 1.000 i busques a 2.500, de 1.300 a 2.500, aquesta pot... bé, la classe mitjana i la mitjana més alta també, mitja alta, ha patit això, però això... a més, la putada és que no és ara, és que va ser al *pico*, si quan hi havia crisi, quan els sous baixaven va venir això, va ser un desastre.

Per tant..., i a les hipoteques petites, també és molt dramàtic gent que guanya 800 euros al mes que se n'hipoteca per 90.000 la diferència és d'uns 200 euros, 250, però això el mata. Això el mata. Són justament..., perquè aquests tenien calculat estabilitat, això el mata.

I la resta que m'ha dit, què era?...

(Se sent una veu intel·ligible de fons)

Sí, jo deixaré un dossier, faré un dossier per e-mail i l'enviaré al Parlament, tenc... la Sra. Matas, puc enviar un dossier, tot, complet, i el vos baixeu i estareu ben informats, i ja està.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Podem, el Sr. Carlos Suara, cinc minuts.

EL SR. SAURA I LEÓN:

Moltes gràcies, Sr. President. Bé, només vull agrair la seva presència en aquesta comissió, li don les gràcies per les seves explicacions. Nosaltres estudiarem aquest dossier i, en tot cas, ja que hi ha un consens important aquí, idò animaria la resta de grups parlamentaris a presentar una proposta conjunta. Ja vàrem instar el Govern d'Espanya perquè fes alguna cosa respecte d'això, no fa funcionar en aquell moment, sabem qui governava; ara tenim una altra oportunitat per veure si les coses canvien i el que és de competència de la comunitat autònoma, idò revisar els punts d'aquesta proposició no de llei que considerem que no s'han complit per fer-los complir i estudiar aquesta qüestió. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bou?

EL SR. BOU I BAUZÁ:

D'acord, he recollit però el que has dit, el d'abans sí que ho he recollit a la resposta, ho havia apuntat amb ... això mateix també.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Mallorca té la paraula el Sr. Biel Barceló, per un temps de cinc minuts, en torn de rèplica.

EL SR. BARCELÓ I MILTA:

Sí, gràcies, Sr. President. Una vegada més vull agrair la presència i les explicacions que ens ha fet el Sr. Bou. I jo em sumo al que han comentat els portaveus, crec que és important tornar insistir, efectivament hi ha hagut iniciatives ja al Parlament en aquesta línia, però com que ara ve un..., com ha explicat el compareixent, una sèrie de pròxims capítols de sentències tant a nivell d'instàncies com a nivell del Tribunal Suprem, però sobretot de la Unió Europea que, una vegada més, ha d'intervenir davant aquests abusos, la veritat és que sí que serà important anar en aquesta línia que parlàvem i sobretot si hi ha consens entre tots els grups crec que l'hem d'aprofitar.

Moltes gràcies una vegada més.

EL SR. PRESIDENT:

Sr. Bou.

EL SR. BOU I BAUZÁ:

Sí. No, no, jo veig gratament que hi ha un consens, o sigui, això seria com... jo què sé, com el turisme, tenim idees diferents, però el turisme hi és i hi ha de ser, perquè en vivim, tenim concepcions diferents, però hi ha de ser.

Això és un tema en el qual tendrem matisos diferents sobre economia, però tots estam d'acord que no s'ha fet bé i estic d'acord que està bé i està bé i és sa que hi hagi un consens, d'acord?

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari MÉS per Menorca, Sra. Patricia Font, cinc minuts.

LA SRA. FONT I MARBÁN:

No en necessitaré tants, gràcies, Sr. President. Gràcies una altra vegada, bé, jo crec que el tema de la credibilitat del sistema financer espanyol està en entredit des de fa moltíssim temps i em sembla que no avançam gens. Us record que també

es va dir que s'havia d'aplicar un codi de bones pràctiques..., qui l'ha aplicat? Vull dir, és que aquí sempre hem tingut desprotegits els mateixos, màxima protecció per als bancs, zero protecció per a la ciutadania. Açò s'ha de revertir d'alguna manera. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Bou.

EL SR. BOU I BAUZÀ:

Sí, d'acord.

EL SR. PRESIDENT:

Pel Grup Parlamentari Mixt, Sr. Salvador Aguilera, cinc minuts.

EL SR. AGUILERA I CARRILLO:

Moltíssimes gràcies, Sr. President. Vull agrair al Sr. Bou les seves respostes i voldria fer un parell de comentaris, justament el que comentava la senyora..., la portaveu del Grup Mixt, perdó, de MÉS per Menorca, és que al seu moment Espanya tenia el millor sistema financer del món, teníem el millor sistema del món, no?, en aquest sentit. Després -com hem comentat abans- el vàrem haver de rescatar, gràcies a la ciutadania, i pagar desenes de milers de milions d'euros a rescatar les entitats financeres i les caixes, quan no es rescataven les persones, els autònoms, les empreses, la gent que es quedava al carrer, etc.

Per tant, idò bé, ho torn a repetir, sí que hi ha una predisposició per part dels que som en aquesta comissió de realment, doncs, intentar que la representativitat, escoltant la ciutadania, faci i canviï les coses i, sobretot, un parell de qüestions que no m'han quedat clares, però suposo, no?, és obvi que en aquest sentit el Banc d'Espanya no ha intervingut en cap cas després de totes les denúncies tant, per una banda, com ha comentat vostè, sobre el tema de la publicitat enganyosa, d'acord?; i després, de la manipulació de l'índex corresponent. Davant de les denúncies o de les demandes pertinents i de les sentències, com és possible que el Banc d'Espanya no actués? Això és la primera qüestió que poso em faig jo mateix.

Segona, no hi ha hagut voluntat política perquè estava clara i està clar que *nuestros amiguitos hay que salvarlos, ¿no?, y solamente* faig referència que aquests dies el Sr. Rato ha estat condemnat, "va a entrar a la càrcel por sólo 90.000 euros y qué lastima, ¿no?", la Sra. Aguirre ha dit això, no?, quan tota una estafa d'utilització de sous d'unes caixes, de sous milionaris respecte d'això, no?, Bankia, la CAM, Caixa Catalunya també en aquest sentit aquests dies són notícia el Sr. Serra i quaranta acusats, en què la fiança s'ha baixat de 9,5 milions a 2,5 milions. És obvi que a la fi la justícia, sembla ser, o les lleis es fan per als poderosos, la ciutadania és la que al final patim aquests mals de l'obtenció de beneficis a costa de qualsevol cosa.

Una altra qüestió important també a què vostè ha fet referència, sobre la figura i l'informe del Síndic de Greuges, que, al final, la meua pregunta és que només recull com que és un afectat, la meua pregunta és: el Síndic de Greuges de Catalunya va instar o va dur a terme alguna mesura per intentar ajudar aquestes persones, els afectats, instant directament, com vostè ho ha comentat, a Consum, el mateix Parlament del poder legislatiu o fins i tot també, com no, el poder executiu, la Generalitat?

També una altra qüestió que suposa una pregunta, podríem parlar de nul·litat d'aquest IRPF, és a dir, d'aquest índex? És a dir, en algun moment, jo no som jurista, i no sé si vostè ho ha demanat en algun moment, després de la manipulació i de l'engany podríem parlar que aquest índex seria considerat nul·li, per tant, el contracte *no ha lugar*?

En aquest sentit també, com s'ha comentat, amb sembla que no l'ha respost al Sr. Alcover, és sobre la revisió que no es facin més, per una banda, més contractes d'aquest tipus després de la manipulació corresponent i la publicitat enganyosa, i sí restituir a les persones tot el mal.

Com he comentat abans, moltes gràcies per tot i esperar la seva resposta. Gràcies.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Sr. Bou.

EL SR. BOU I BAUZÀ:

M'hauria de disculpar perquè les seves preguntes m'han agradat tant la de la sanció a l'IBOR i al MIBOR que m'he descuidat les altres i he anat a aquesta, o sigui... però disculpes, però vaja que sí, que són importants i els comentaré ràpidament.

El Síndic de Greuges. El Síndic de Greuges la seva funció és consultiva, és de protegir, el Síndic de Greuges no legisla, no executa, però insta. El Síndic de Greuges de Catalunya... aquí tenim un síndic de greuges? Bé...

(Se sent una veu de fons inintel·ligible)

Sí? No, és que a Catalunya tens Síndic de Greuges autonòmic i municipal, si tens sort, si tens 200.000 habitants ja en tens de municipal, o sigui, que te deriva a l'autonòmic i funciona prou bé, la veritat és que és una de les institucions més apreciades, però ell només insta, també és còmode perquè ell diu, s'ha de fer, ell tampoc no... és clar, tu has de fer la llei i tu t'has de barallar, però ell no, ell diu, s'ha de fer, d'acord?

El Síndic sí que va instar el Parlament, el Parlament li va fer cas, va fer una PNL, va instar l'Agència de Consum, però, com tots sabeu, Catalunya fa dos anys que té una situació enrarida, si llegiu les notícies sabeu que fa dos anys que no sabem què hem de fer ni com acabarà això, no?, i fa dos anys que sols es parla d'un tema. Aleshores, l'Agència de Consum

a més va tenir la mala pota que va ser afectat per un cas de corrupció, el director que va tenir això, i se sap, va dimitir per tràfic d'influències; la directora substituïda no en sabia res, bé, va ser un desastre, i a sobre s'ha paralitzat. O sigui, Catalunya és una administració paralitzada.

Però jo crec que el Parlament balear això en realitat és una oportunitat bona, o sigui, és una oportunitat de ser visible, per això deia ser visible aquí i fora d'aquí; el Parlament balear no ha de fer gran cosa més que el que hem parlat aquí, i la gent dirà: això és un parlament. No sé, jo ho veig des d'aquest punt de vista, des del punt de vista que això és una oportunitat per al Parlament de les Illes Balears.

Després, la nul·litat, és clar, que és un tema jurídic, no polític ni matemàtic, la nul·litat és que un jutge pot considerar que aquella clàusula no s'ajusta a llei i l'esborra. En aquest cas, el que dic jo que és pecat i penitència perquè el banc hauria de retornar tots els interessos perquè no hi hauria clàusula d'interessos, però com que la clàusula d'interessos no és substancial al contracte, si la treus el contracte queda viu, tu pots deixar doblers sense interessos, o sigui, no és necessari; pot passar que un afectat vegi que per fi li tornen tots els interessos i ja està i diu, mira, m'ho han pres i, a més amb interessos, perquè clar, tornar-te 100 euros de l'any 2000 no són... al 2018 són 150, m'entens? Per això, com a mínim, la gent sentiria que s'ha fet justícia, diu: mira, com a mínim el jutge ha fet tard, però ha fet justícia als que han fet justícia.

L'altra cosa que s'ha de dir en veu baixa, però s'ha de dir és que molts afectats que ja tenen 60 anys diuen, esperen que ens morim, i això és molt trist, és a dir, la banca dilata i dilata i dilata, sap que pagarà, però cada any que guanya són uns quants més a qui no paga. Això és trist i es diu. Bé, amb això responc la nul·litat.

Al Banc d'Espanya no hi he entrat, perquè del Banc d'Espanya sí que és vera que es podria fer un llibre sobre el que no ha fet, és a dir, ha fet molt malament, molt desafortunat, molt, en aquest tema molt desafortunat, i jo crec, però és que ja ho deixaria per impossible perquè jo crec que és millor esquivar-lo i no parlar-ne, i anar directament als teus autonòmics, a les teves eines autonòmiques o fer una PNL si hi ha un acord, o fer... o això, o fer tirar l'administració perquè l'administració balear existeix i és allà, m'entens?, i els ciutadà entendrà que és important que l'administració hi sigui. O sigui, el ciutadà diu, val, tu, jo aparco en zona blava i em multes, però bé, això està bé perquè els dos funcionen, això és necessari, l'administració hi ha de ser i en aquest cas ja ho he dit (...).

I voluntat política també s'ha de dir que tampoc no hi havia informació, és un tema molt complicat, molt mal d'entendre, vaig explicar això fa un any al Parlament de Catalunya i no entenien res, després sí que ho varen entendre, però d'entrada... és a dir, jo que sé, ni que és, tenen allà gent que es diuen... ho deia el síndic, el síndic deia jo tenc gent aquí que em plora i que diu que es morirà i no sé per què, és a dir, és que no ho entenc, només em diu que paga molt, que paga molt, entens?, és que no s'entenia.

Jo crec que ara s'entès, pot ser una manera que hi hagi voluntat política i crec que hi serà, d'acord?

Finalment, revisió i prevenció, és clar, això és normativa, això sí que podeu començar a estudiar com fer una manera a l'àmbit legislatiu que teniu com aplicar uns controls una mica així, diríem estrictes, de transparència i per prevenir aquestes coses. I això els ciutadans ho agrairien, segur que ho agrairien molt.

EL SR. PRESIDENT:

Gràcies. Pel Grup Parlamentari Socialista el Sr. Andreu Alcover, cinc minuts.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Gràcies, Sr. President. Bé, jo és que tal vegada m'he despistat, però no sé si ha contestat les meves preguntes.

EL SR. BOU I BAUZÀ:

Jo, sí, clar, jo pensava que sí, no estic segur.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

Les preguntes eren, ara me n'ha sorgida una altra, era, quantes -aquest darrer any- quantes o quin percentatge d'hipoteques es referencien a l'IRPF...

EL SR. BOU I BAUZÀ:

Sí, això és el que m'havia deixat.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

... a veure si ha minvat molt la incidència d'aquest índex.

EL SR. BOU I BAUZÀ:

Sí, sí.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

L'altra era, bé, el que ha dit el Sr. Aguilera, és com pot ser que el Banc d'Espanya, que ha estat utilitzat vilment i ho ha reconegut, no hagi actuat, quan ell és qui comanda en el sector, ell és l'amo, diguem, a veure si té una explicació? Que no ha actuat jo supòs que no ha actuat, és a veure si té alguna explicació o entreveu una explicació a això.

I l'altra és, a l'hipotètica declaració de nul·litat per part d'una sentència o d'un tribunal de les hipoteques amb IRPH, s'ha fet un càlcul del que suposaria per a les entitats financeres, per al sector financer...

EL SR. BOU I BAUZÀ:

Sí, sí.

EL SR. ALCOVER I ORDINAS:

... de devolució? I quin és aquest. Gràcies.

EL SR. BOU I BAUZÁ:

A veure, ja hi ha hagut sentència de nul·litat, n'hi ha... ai, perdó, no tenc el...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

Sí, gràcies, no, a veure, com que vostè m'ha demanat la situació, jo he parlat del TJUE com estava, entenia que responia, i com que m'ha demanat l'estratègia, també he explicat, i sí que m'havia deixat això de la nul·litat i aquesta dada del Banc d'Espanya.

De nul·litat ja n'hi ha haguda una, tan ridícula com que l'advocat del banc va tenir la grip i no va recórrer a temps, primera, o sigui, una audiència que ja és fer l'advocat del banc està malalt, no va entregar el recurs, allò va passar el termini i *se acabó*, nul·litat, retorn d'interessos, amb interessos; 100.000 euros, deu anys pagats, la referència, són uns 20.000, és molt més que les clàusules sòl, 20, més o menys, tal vegada són 23, eh?, sí.

Una hipoteca de 100.000 euros en què has pagat deu anys d'IRPH, també depèn de la zona, vull dir, si has (...) les puntes, etc., hi ha més diferència, amb nul·litat et poden sortir tranquil·lament 20.000 euros, fa deu anys, eh?, si són quinze són més; 400.000 euros, deu anys pagats, et poden sortir cent, quinze anys pagats et poden sortir 150, parlem de molts de doblers.

Els bancs els tenen guardats -els bancs els tenen guardats- tenen ja fons, de quan... això ho han agafat, això ja s'ho han cobrat..., això ho entén, el que passa és que els bancs juguen a dilatar. Però vaja, a veure, els bancs ho tenen, els bancs ja tenen el seu calaix, saben que algun dia hauran de pagar; ara, juguen i juguen a... bé, com *menos paguemos, más tiempo pasa, mejor*, té un punt d'immoralitat això.

El Banc d'Espanya, és clar, si vostè m'acompanyàs vostè a una assemblea d'afectats sentiria de tot tipus de teories, però de tota mena, m'entens?

Sí que el Banc d'Espanya, jo en els anys noranta, i això entronca amb la pregunta del Grup Mixt, del Sr. Salvador, sí que hi havia un sistema sòlid perquè hi havia capital estranger que invertia a Espanya, dels anys seixanta, el capital estranger..., nosaltres som una... economia a Mallorca sòlida, hi ha turisme, etc., tenim gent que inverteix a l'illa i gent que demana préstecs a l'illa. Per tant, sí que és veritat que fa temps Espanya tenia els interessos elevats, però el sistema financer era respectat i era sòlid, i el Banc d'Espanya quan va fer l'IRPH a l'any 1998, 1999 i al 1994, aquelles circulars eren correctes, o sigui, en aquell temps, als anys noranta el Banc d'Espanya, va dir: d'acord, diferencial, alerta, ha de ser negatiu, transparència, no sé què, bé, va fer unes directius.

El que passa és que el Banc d'Espanya -i això sí que es pot dir perquè és objectiu- a l'any 2000 va fer una normativa, que no sé qui la va fer, que si la mires ara està mal feta, si la mires des d'ara està mal feta. És a dir, el Banc d'Espanya a partir del 2000 va canviar diverses normes bàsiques de funcionament, va coincidir amb un moment de moltes hipoteques, va ser un error. Algú del Banc d'Espanya sembla que va pensar: com que ara hi ha molta activitat, simplifiquem. I les entitats varen dir: simplificar és no informar. I en això, tal vegada ens veiem d'aquí a un any, alerta, perquè d'aquí a un any podria passar que ens trobem amb un altre cas més gros que aquest, per mor dels canvis de format que va fer el Banc d'Espanya a l'any 2000, perquè el Banc d'Espanya va provocar realment, amb els canvis normatius, va facilitar que la gent no sabia què firmava.

Si vostè mira una hipoteca dels anys noranta i la fa analitzar té coses molt més clares que una del 2002. Hi ha un canvi normatiu que, com Europa ho revisi, dirà: però què heu fet, si ho fèieu bé! M'entens? Què heu fet!

Per tant, per aquí va la cosa. Jo crec que, davant la situació de gran demanda hipotecària, de prosperitat, 2000, 2003, 2004 fins a 2005, volent algú dir: va, facem-ho bé, facem-ho ràpid; ho va fer malament. Després ja... obviarem la teoria de *conspiración*, els inte... que tal vegada hi són, eh?, interessos particulars no molt honestos, però després hi ha un error normatiu aquí...

Falta res?

(Remor de veus)

Sí, el percentatge. No...

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

... no, és que el curiós, com que els afectats saben més que jo i estan en contacte i són nacionals, si agafes els seus blogs resulta que l'any passat encara es feien IRPH!

(Se sent una veu de fons intel·ligible)

És clar, és que qui fa un IRPH avui dia, jo diria... per dir-ho bé que ha pres algun psicotròpic, diria jo, per dir-ho elegantment, perquè si no, no ho puc entendre, m'entén? Però encara es feien IRPH.

EL SR. PRESIDENT:

Acabat el debat, volem agrair la presència del Sr. Guillem Bou i Bauzá.

I no havent-hi més assumptes a tractar, s'aixeca la sessió.

EL SR. BOU I BAUZÁ:

Moltes gràcies.

DIARI DE SESSIONS

DEL

PARLAMENT

DE LES

ILLES BALEARS